

Víte, že:

- jestliže jednotka dočasnosti je jeden furt, tak hodně furtů je "na věčné časy"?
- jestliže nevděčný svět si téměř nikde nepřipomněl 110. výročí narození J.V.Stalina 21.12. učinili to za ně Rumuni? Ceaucescu padl den poté.
- jestliže Rumuni takto oslavili 110. výročí J.V.Stalina, někde by měli oslavit 120. výročí narození V.I.Lenina 22.4.?

M.Z.

"Komsomolskaja pravda"
11. ledna 1990

Jaromír Šavrdá: T e s t a m e n t /Ostrov n.Ohří, 1984/

Za plného vědomí a odpovědnosti
při dobrém zdraví myslí
a podle paragrafu
čtyřista šestasedmdestát
občanského zákoníku
/a pro případ,
že brzy potkám tetku zubatou/
zřizují tuto
holografickou závěť

Nevlastním vůbec nic
/dokonce ani sklenku z níž bych se napil čaje/
a přece jsem až hrůza bohatý.
dramatickým světem

Z básnické sbírky "Druhý sešit deníku" Pokračování
u v n ě t ě č í s l e :

1. Ivan S v i t á k: Konec byrokratické diktatury.
2. Prohlášení československé v l á d y v exilu.
3. Chcete být členem Společnosti přátel USA?
4. "Le Moré": Oznámení generálnímu prokurátorovi ČSSR.

Připravujeme: Rozhovor na dálku s Jiřím W o n k o u.

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o h n o v e n o 1987 ročník 7 číslo

Vydává: Vladimír Hajný, Čs.armády 34, 787 01 Š u m p e r k

Ivan S v i t á k: Konec byrokratické diktatury.

Když před dvěma lety prezident Reagan u Brandeburské brány vyzval Gorbačova, aby strhl Berlínskou zeď, otiskl jeho řeč jediný český časopis. Exiloví vašnostové "experti" na německou politiku, utvrdili své čtenáře ve vlastní krátkozrakosti, když považovali samu otázku německého sjednocení a berlínské zdi za nevhodnou. Dnes události předstihly i největší optimisty a byrokrati diktatur vedou ústupové operace, snažíce se zachránit co se dá. Proces dostihl i Prahu.

Nejmladší generace ve střední Evropě se přestala bát totalitarismu s vyraženými zuby /výraz Adama Michnika/ a je ochotna k jakémukoli riziku. Ale pozor, tato generace nechce měnit svět k nějakému obrazu sociální spravedlnosti nebo morálních hodnot křesťanství, chce zadržnout z Augiášova chléva systému a protancovat se s rockovou partou k životnímu stylu západu. Jenže "pracovat" v reálném socialismu a žít v neméně reálném kapitalismu jsou neslučitelné cíle. Práce, úsilí a nároky jsou pro tutéž generaci stejně nepopulární ať je staví komunisté nebo vláda Solidarity. Tak se sice mění politická nadstavba, jak demokratická hnutí vytvářejí pro sebe mocenský prostor, ale pravé problémy trvají a budou pokračovat, ať už budou západní Evropané ochotni pomáhat dalšími úvěry nebo ne. Byrokratické diktatury jsou jakési samonosné konstrukce, jejichž klenba se udržuje právě díky tlaku - podobně jako gotický oblouk. Konec násilí je také konec gotické katedrály, jež se hroutí, jestliže konstrukční chyba znemožní překlenout oblouk právě tím, že váha materiálu drží klenbu. Svorník české byrokratické diktatury se zhroutil usnesením občevizi postoje k pražskému jaru a vahou masových demonstrací.

Tím vstupuje česká společnost do první fáze procesu, který bychom mohli nazvat dekonstrukcí byrokratické diktatury. Ten bude mít aspoň tři fáze, už dnes patrné na vývoji Polska. Jeden geniální myslitel, jehož jméno váhám vyslovit, neboť se skládá ze dvou four-letter words, byl kdysi přesvědčen, že vyvinutější země poskytuje zemi méně vyvinuté obraz vlastní budoucnosti. Tak tomu vskutku je. S ohledem na polské a maďarské zkušenosti lze říci, že v první fázi demokratického hnutí, jež vystoupilo z disidentských ghet na otevřenou politickou scénu, soustřeďuje problém na odbourání vedoucí úlohy komunistické strany. Nezávislé skupiny jsou iniciátory nových myšlenek a demokratická opozice komunistickému monopolu moci je v hlavní věci jednotná. Jakmile se však "pluralismus" stane realitou, tolerovanou komunistickými stranami, pak po několika měsících nastane prudká polarisace. Hnutí vstupuje do své druhé fáze, jakmile perspektivy svobodných voleb umožňují dříve zakázané politické strany a už nyní nestačí pouhá intelektuální opozice byrokracii. Je třeba programatických úvah, organizačních struktur, nových aparatur moci, jde o vytváření institucí demokratického procesu, o fungující parlamentarismus a všední den demokracie. Tato druhá fáze netrvá měsíce, ale roky. Nedá se ošvihdlovat žádným "pluralismem" a musí zavést vůli svobodných voličů jako základní pravidlo hry. V třetí fázi se objeví před zbrusu novým, nepotřebovaným vedením ony prastaré ekonomické problémy k jejichž řešení bude třeba desetiletí.

Návrat do Evropy se tedy nedá docílit výměnou politických institucí, i kdyby se stoprocentně podařil a tím méně změnou kulturní politiky, jež by vzala na milost dříve exkomunikované intelektuály: /Dívám se proto s krajní neúvěrou na umělce, kteří chtějí vést politické hnutí - v soutěži s mocenskými šibry zpravidla selžou./ Rozhodující otázky naší budoucnosti nejsou tedy v osobách, jež se objeví na nové politické scéně, ale v jejich schopnosti chápat struktury čs. společnosti, zájmy jejich hlavních skupin /tříd/ a vstoupit na politickou scénu nikoliv s levou kritikou minulosti, ale s náročným programem neutrálního, demokratického státu a národní humanitní kultury. Zde dojde dnešní prosperitě skupinek či iniciativ rychle dech a v procesu polarizace demokratického hnutí se budou lidé znovu třídit - a hlasovat - podle svých základních zájmů, nikoli podle kulturních mód a zbrusu nových iluzí. V této soutěži budou úspěšní jedinci či strany, které nechápou jen okamžik přítomnosti, ale také budoucnost - čili ti, kteří vidí za roh.

Kalifornie, 19. listopadu 1989

"Krajanský list" č.1/90.

Pokračování

T.G.Masaryk v knize "Rusko a Evropa" : Ať žije budoucnost, ale my ehceme být katy minulosti /Gercen/. M.V.M.

Bláda Československé Republiky v Exilu

ALL CORRESPONDENCE TO
THE CZECHOSLOVAK SENATE IN EXILE
10, BALFOUR STREET
CARLTON - N.S.W. - 2218
AUSTRALIA

PROHLÁŠENÍ ČESKOSLOVENSKÉ VLÁDY V EXILU.

Na podkladě výsledku písemných voleb provedených mezi všemi senátory Prozatímní VLÁDY Československé Republiky v Exilu podle nichž 86 % vyjádřilo souhlas s prohlášením a uzákoněním VLÁDY Československé Republiky v Exilu.

Podle uveřejněného návrhu a rozhodnutí vnitřního výboru Prozatímní VLÁDY Československé Republiky v Exilu ze dne 5. prosince 1987 bylo na dnešním zasedání Ústředního výboru rozhodnuto a uzákoněno ustavení

VLÁDY ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY V EXILU

A

VŠICHNI PŘEDSTAVITELÉ A ZPLNOMOCNĚNCI BÝVALE PROZATÍMNÍ VLÁDY SE DNEŠNÍM DNEM STÁVAJÍ PLNOPRAVNÝMI ZÁSTUPCI A ORGÁNY VLÁDY ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY V EXILU.

ZA VLÁDU ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY V EXILU:

Generální tajemník:

Hynek I. TRHLIK.

Přítomní Senátoři:

President:

Dr. Jan Marek v.r.

V Sydney, 23. dubna 1988.

Chcete být členem Společnosti přátel USA?

Milá přítelkyně, milý příteli,

s potěšením Vám oznamujeme, že dne 17.ledna 1990 byla MV ČSR konečně registrována Společnost přátel USA /SPUSA/ jako organizace nevládního charakteru. Touto registrací však nic nekončí, ale naopak začíná. K tomu, aby naše organizace začala v nových podmínkách dobře plnit svůj účel, svoláváme v a l n o u h r o m a d u všech členů SPUSA, na které budou dohodnuty podmínky další činnosti. Valná hromada proběhne dne 24.února 1990 ve Zlíně, v budově Malé scény /stará budova divadla/, Leninova 107. Začátek v 10 hodin, registrace členů od 9 hodin.

Pro přípravu dobrého průběhu našeho společného jednání, bychom Vás rádi požádali o zodpovězení několika otázek a uvedení nezbytných osobních dat: a/ jméno a příjmení, věk, příp. stav, povolání

b/ Vaše přesná adresa, okres, příp. oblast

c/ chcete nadále setrvat ve SPUSA a pracovat v ní ?

d/ jakou oblastí se chcete případně zabývat /např.

kultura, spol.život, náboženství, věda, technika, ekonomika, průmysl, geografie, demografie, ekologie, historie, sociální život, životní úroveň, zdravotnictví, školství, sport, překladatelská činnost, výuka angličtiny, příp. dalšími/

Pokud uznáte za vhodné zaslat nám tyto údaje, učiňte tak laskavě nejpozději do 8.2.1990 na adresu: Stanislav Devátý, Revoluční 1285/312, ZLÍN, 760 01 /na zadní stranu obálky uveďte zkratku SPUSA/

Předběžný program jednání: Stanovy SPUSA/seznámení/, volba výboru, volba předsedy SPUSA, volba rady, vytvoření poboček, redakční rady, návrh hlasovacího a organizačního předpisu, další dle přednesených příspěvků.

Závěrem jedna skutečnost. V současné době SPUSA nedisponuje žádnými finančními prostředky a doufáme proto, že s pochopením této situace přizpůsobíte i svou finanční hotovost při návštěvě valné hromady.

Za přípravný výbor SPUSA Vás srdečně zve a zdraví

Stanislav Devátý

Ve Zlíně, 23.1.1990

V Šumperku, dne 7.1.1989

Vážený pan
Generální prokurátor ČSSR
JUDr. Pavol S i t á r
Náměstí Hrdinů 1300
140 00 P r a h a 4 - Nusle

Vážený pane generální prokurátore!

Obracím se na Vás s jistým zpožděním, ale mnou nezaviněným, abych oznámil trestný čin jehož se na mě dopustil důstojník StB zneužitím pravomoci veřejného činitele dne 21.8.1988 na Národní třídě v Praze, před a v budově obchodního domu MÁJ.

Případ jsem oznámil jak po svém zadržení vyšetřovateli StB ve věznicí v Ruzyni, tak vzápětí svou stížností ministru vnitra, předsedovi vlády a právnímu výboru Federálního shromáždění vždy doporučeným dopisem. Po několika měsících 26.11.1988 rovněž i v jiné souvislosti městské prokurátorce v Praze dr.Jitce Fuchsové. Žádná z těchto institucí mi ani slůvkem v této věci neodpověděla.

Dne 21.8.1988 jsem se účastnil demonstrace proti okupaci naší země při jejím 20. letým výročí. Celá demonstrace jak známo proběhla za účasti mnoha tisíců lidí v klidu a nebyl prý rozbit ani jeden květináč, takže až na krátké přerušování dopravy před Národním divadlem nedošlo k žádnému narušení veřejného pořádku. Nakonec byl celý průvod v počtu několika stovek lidí obklíčen na Národní třídě mezi Laternou Magikou a Perštýnem. Uniformovaní policisté nás nenechali odejít do podchoodu metra. Dokonce se za námi rozběhli do postranní ulice vedle galerie jež vede do Martinské ulice odkud nás s obušky vyhnali zpět na Národní třídu. Při přecházení Národní třídy od Kubánské kultury k obchodnímu domu MÁJ, kdy jsem chtěl proniknout k metru za OD se ke mně přihnul důstojník StB, který zřejmě stál u parkujícího automobilu a vyhlížel nějakou oběť, se slovy: "A tady je jeden z fora Charty", popadl mne za ruku a vlekl mne na chodník před obchodním domem MÁJ aniž bych se vzpíral. Zde musím poznamenat, že ani mně nebyl tento důstojník StB neznám, neboť mne v červnu 1988 zadržel na IV. Fóru Charty 77, které se odbyvalo na Bílé Hoře. Zapamatoval jsem si ho dobře, nejen proto, že mne osobně zatýkal a kontroloval doklady, ale hlavně proto, že při přerušování schůze orgány Státní bezpečnosti vešel do sálu jako první s rukama nahoře a suverénně volal: "Bezpečnost, připravte si doklady!" Charakteristickým rysem jeho postavy je kulturisticky vypracovaná maskulatura jež by mu asi umožnila zvítězit v soutěži mezi pražskými důstojníky StB v kulturistice, takže jeho přezdívka "kulturista" sedí. V tom roce se však stal známější podle jiné přezdívky - "kuložrout", která sedí ještě více, jak bude níže podrobně popsáno. Uvádím jeho přezdívky jen proto, že do dnešního dne neznám jeho jméno. Mezi důstojníky StB bude však dobře znám, neboť v jiné souvislosti při výslechu v Bartolomějské ulici mi kpt.JUDr.Zdeněk Grulich, kdy se mu nelíbily moje odpovědi řekl: "Kdyby si tu vaši výpověď přečetl ten člověk co vás už jednou zalátil, tak vám nařeže znovu!"

Tedy tento důstojník StB mne před výkladem OD MÁJ požádal o předložení občanského průkazu, což jsem neprodleně učinil. Při čtení OP ke mně zničehož nic přistoupil a dal mi tři takové menší facky. Na to jsem řekl jen: "Co si to dovoluujete?" A on na to: "To ještě uvidíš co já si mohu všechno dovolit!" a dal mi ránu pěstí do rozkroku a další, tentokrát již pořádnou facku, takže jsem zůstal ohromen, ale slyšel jsem jak se baví s nějakými lidmi před OD MÁJ a ptá se jich na nějaké místo; když mu ukázali na chodbu OD MÁJ, vyzval mne, abych ho následoval. Šel jsem za ním, neboť jsem se myslel, že nás tam shromáždí a pak nás najednou odvezou policejním autem. Jen co dveře chodby OD MÁJ zapadly dostal jsem strašnou ránu pěst-

tí do spánku, následovaly další do obličeje a jedna do břicha. Kabels, kterou jsem držel mi vypadla z ruky a začala mi téct krev z nosu a z ran na obličeji. Byl jsem skrčený a očekával jsem jakousi poslední ránu z milosti, po které jak jsem si myslel bych asi padl k zemi, ale dostal jsem jen ránu karate po zádech. Celou tu dobu žádný z nás nepronесl ani slovo, až po tomto vyřázení mi řekl: "Vem si tašku a jdeme!" Vylezli jsme z té chodby na Národní třídu a ten důstojník StB jehož krvežíznivost již byla uspokojena zavolal na dva uniformované příslušníky se slovy ukazujíc na mne: "Napadl příslušníka, odvést!" Taková nespravedlnost mnou otřásla, ale v podstatě jsem byl rád, že mne odvádějí z jeho dosahu, neboť jsem si uvědomil, že jsem mohl dopadnout daleko hůř, ránou do spánku se může člověk i zabít. Tak jsem se ocitl v Bartolomějské ulici na VB. Tam již bylo shromážděno asi 35 lidí většinou mladých, asi jsem tam byl nejstarší ze zadržených. Seděl jsem tak asi hodinu a půl, utíral jsem se od krve, která mi naštěstí přestala téct. Jenomže rána na spánku mi začala stále více a více bolet a tak jsem si řekl, že musím vyhledat lékaře. Na požádání jsem byl dost rychle převezen do nemocnice "Na Františku" a nebýt té stále bolesti na spánku ani by mne snad nenapadlo, abych se nechal ošetřit lékařem. Také jsem to sdělil ošetřujícímu lékaři, který mne za přítomnosti dvou uniformovaných policistů vyšetřoval a prohlížel. I když mi pečlivě zapisoval každou oděrku na obličeji, překvapilo mne, že při proklepávání hlavy se velmi pečlivě vyhýbal místu na spánku, kde jsem byl udeřen tím důstojníkem StB. Dnes už vím jak si někteří lékaři vysvětlují Hippokratovu přísahu, kterou přijali spolu s diplomem, zvláště když se doví, že zranění způsobil důstojník StB. Jelikož se ani jednou nedotkl místa na spánku kde jsem byl zraněn tak jsem také podle pravdy říkal, že na místech, kde se mě dotýká to nebolí. Ale vícekrát jsem řekl, že jsem hlavně přišel pro bolest ve spánku. Po sepsání výsledků vyšetřování dal jednu kopii příslušníkům a další mně. Na bumážce o vyšetření stálo m.j. lebka není nikde bolestivá. A také tam stálo dr.Stránský.

Na to jsem byl převezen do Školné ulice na VB, kde již bylo asi 60-70 zadržovaných. Ti byli po určité době všichni odvezeni k vyšetřování na Ruzyn a to všichni najednou. Já jediný z takto zadržovaných při demonstraci 21.8.1988 jsem zůstal na místě až do raních hodin, kdy jsem byl Volhou VB převezen jako jediný pasažér asi kolem 5 hod. ranní do věznice na Ruzyn. Ještě předtím, když jsem osaměl, přišel za mnou uniformovaný příslušník VB a vyžádal si ode mne listinu o vyšetření v nemocnici. Když jsem mu ji ukázal, vzal si ji a někam odešel a telefonoval. Z toho usuzuji, že ačkoliv již měli jednu kopii o vyšetření obávali se, že do té mé kopie napsal doktor ještě něco podle pravdy, třeba o té ráně do spánku. Jelikož to tam nebylo, je uspokojilo a listinu mi vrátili. Maně se ptám co asi měli soudruzi z StB v úmyslu v případě, že by bylo v listině podle pravdy napsáno, že mám zraněnou spánkovou část hlavy? Izolovaný od ostatních zadržovaných už jsem byl.

Na Ruzyni při výslechu jsem zkráceně oznámil svůj případ svému vyšetřovateli a kolem 8,00 hod. jsem byl propuštěn. Do dnešního dne však cítím, že máj spánek v pravé části hlavy není zcela v pořádku.

Vážený pane generální prokurátore, vracím se k celému případu nejen z důvodů spravedlnosti, kterou všichni chceme a to i poctiví příslušníci StB, kteří sami nejlépe vědí, kdo z nich si porušováním zákona doslova bestialním způsobem léčí nějaké životní neúspěchy a ještě se tím chlubí. Jde mi o víc, po zásahu proti studentské demonstraci 17.11.1989 bych byl velice překvapen, kdyby tento důstojník StB zvaný "kulturista-kuložrout" tam chyběl. Nejen ze zvědavosti bych chtěl vědět, kde v té době vykonával svou "náročnou službu" za kterou bude moci jistě již v 55 letech odejít do důchodu. Víím ještě o dalším případě, kterýžto zákrok se vyvíjel způsobem jež jeho přezdívkou více než potvrzuje. Ovšem nejhanebnější na jeho zák-

Děkuji Vám za Vaše spravedlivé posouzení

-rocích je, že začíná strhnutím trikolory.

Ing.Vladimír Hajný
Čs.armády č. 34

"Res publica" 8.3/90

787 01 Š u m p e r k